

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum supra sacerdotalem ordinem debeat esse potestas episcopalis? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

nec alijs rebus temporalibus, quia terrenorum possessio non contrariatur diuino cultui, ad quem clerici deputantur, sed nimia eorum sollicitudo. Quia, ut dicitur Greg. affectus in crimine est.

Ad primum ergo dicendum, quod Dominus dedignatur pars fieri eorum qui res mundi ita possident, ut ex æquo cum alijs diligatur: ita scilicet, quod aliquis ponat finem suum in Deo, & in rebus mundi. Non tamen dedignatur pars fieri eorum qui res mundi ita possident, ut per eas à cultu diuino non retrahantur.

Ad secundum dicendum, quod Leuitæ in veteri Testamento habebant ius in hæreditate paterna; sed ideo non acceperunt partem cum alijs tribubus, quæ erant per omnes tribus dispergendi: quod fieri non potuisset, si vnâ determinatam partem terræ accepissent, sicut aliæ tribus.

Ad tertium dicendum, quod si sint indigentes clerici, & ad sacros ordines promoti, Episcopus qui eos promouit, tenetur eis prouidere, alias eis non tenentur: ipsi autem ex ordine suscepto tenentur Ecclesie ministrare. Verbum autem Hug. intelligitur de illis, qui non habent unde sustententur.

Citatione
in arg.

ARTIC. I V.

Verum supra sacerdotalem ordinem debeat esse aliqua potestas Episcopalis?

166

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod supra sacerdotalem ordinem non debeat esse aliqua potestas Episcopalis. Sicut enim in littera dicitur *, deo sacerdotalis ab Aaron sumpsit exordium: sed in veteri lege nullus erat supra Aaron. Ergo nec in noua lege debet aliqua potestas esse supra sacerdotalem.

Lib. 4. Sē-
ten d. 24.
§. 1. et Rā
ban. li. 1.
de insti.
cleric. c. 6
G. Isidor.
lib. 2. de
officijs Ec-
clesiæ. 7.

Præterea, Potestas ordinatur secundum actus. Sed nullus actus sacer potest esse maior, quam consecrare corpus Christi, ad quod est potestas sacerdotalis. Ergo supra sacerdotalem potestatem non debet esse Episcopalis.

Supplementum.

Y § 3 Præ-

¶ Præterea, Sacerdos in offerendo gerit figuram Christi in ecclesia, qui se patri pro nobis obtulit. Sed in ecclesia nullus est maior Christo, quia ipse est caput ecclesie. Ergo ut prius.

in 5. Eccl. Hier. p. 1. & titulo, cō templā - tio.

SED contra, Potestas tanto est altior, quanto ad plura se extendit. Sed potestas sacerdotalis (ut Dionysius dicit) extendit se ad purgandum & illuminandum tantum; Episcopalis autem ad hoc, & ad perturbandum. Ergo supra sacerdotalem potestatem debet esse Episcopalis.

¶ Præterea, Diuina ministeria debent esse magis ordinata, quàm humana. Sed humanorum officiorum ordo exigit, ut in quolibet officio præponatur unus qui sit princeps illius officij: sicut præponitur militibus dux. Ergo & sacerdotibus debet aliquis præponi qui sit sacerdotum princeps. Et hic est episcopalis. Ergo episcopalis potestas debet esse supra sacerdotalem.

Concil. Trident. sessio. 23 de sacramento or din. can. 7.

RESPONDEO dicendum, quod sacerdos habet duos actus: vnum, principalem, scilicet consecrare corpus Christi: alterum, secundarium, scilicet præparare populum Dei ad susceptionem huius sacramenti, ut prius dictum est. Quantum autem ad primum actum, potestas sacerdotis non dependet ab aliqua superiori potestate nisi diuina. Sed quantum ad secundum, dependet ab aliqua superiori potestate humana. Omnis enim potestas quæ non potest esse in actum, nisi præsuppositis quibusdam ordinationibus, dependet ab illa potestate quæ illas ordinationes facit: sacerdos autem non potest absolute & ligare, nisi præsupposita prælationis institutione, qua sibi subdantur illi quos absoluit. Potest autem consecrare quamlibet materiam à Christo determinatam; nec aliud requiritur quantum ad hoc, est de necessitate sacramenti: quamuis ex quadam congruitate præsupponatur actus episcopalis in consecratione altaris & vestium & huiusmodi. Et ita præterea, quod oporteat esse supra sacerdotalem potestatem.

potestatem episcopalem, & quantum ad actum secundarium sacerdotis, non autem quantum ad primum.

Ad primum ergo dicendum, quod Aaron sacerdos fuit, & pontifex, id est, sacerdotum princeps. Sumpsit ergo sacerdotalis potestas ab ipso exordium in quantum fuit sacerdos sacrificia offerens: quod etiam minoribus sacerdotibus licebat: sed non ab eo, in quantum fuit pontifex, per quam potestatem poterat aliqua facere, ut ingredi semel in anno Sancta Sanctorum, quæ alijs non licebat.

Ad secundum dicendum, quod quantum ad illum actum non est aliqua potestas superior, sed quantum ad alium, ut dictum est*.

Ad tertium dicendum, quod sicut omnium rerum naturalium perfectiones præexistunt exemplariter in Deo, ita Christus fuit exemplar omnium officiorum ecclesiasticorum. Unde unusquisque minister Ecclesiæ, quantum ad aliquid, gerit typum Christi, ut ex littera patet: & tamen ille est superior qui secundum maiorem perfectionem Christum representat. Sacerdos autem representat Christum in hoc quod per seipsum aliquod ministerium implet: sed Episcopus in hoc quod alios ministros instituit, & Ecclesiam fundavit. Unde ad Episcopum pertinet mancipare aliquid divinis officijs, quasi cultum divinum ad similitudinem Christi statuens: & propter hoc etiam Episcopus specialiter sponsus ecclesiæ dicitur, sicut & Christus.

ARTIC. V.

Virum Episcopatus sit ordo?

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod Episcopatus sit ordo. Primo, per hoc quod Dionysius assignat hos tres ordines ecclesiasticæ hierarchie, episcopum, sacerdotem, & ministrum. In littera etiam dicitur quod est ordo Episcoporum quod tripertitus.

¶ Præterea, Ordo nihil aliud est; quam quidam y 2 potestatis

Epiph. heresi 75. contra Aetrium, & Aug. de heresi-bus ad Quod vult Deum, heresi si 53. to. 6.

Ad Heb. 9. In cor. arti.

Dist. 24. iib. 4. sent. per tota dist.

167. † c. 5. Es. hierar. p. 1. * Lib. 4. sent. dist. 24. para. M. c. clericos dist. 21.